

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Διδακτικού Προσωπικού της Θεολογικής Σχολής του Ε.Κ.Π.Α. εκφράζει την έντονη ανησυχία και αντίθεσή του απέναντι στην επαπειλούμενη ένταξη των διοικητικών υπαλλήλων των Πανεπιστημίων σε καθεστώς διαθεσιμότητας και κινητικότητας.

Η Σχολή μας, μία από τις αρχαιότερες του Πανεπιστημίου Αθηνών, άρα και της σύγχρονης Ελλάδας, βιώνει σήμερα τα ίδια προβλήματα με τα άλλα Πανεπιστήμια, δηλαδή την υποχρηματοδότηση και την υποστελέχωση, αλλά και σοβαρότατα προβλήματα κτηριακών εγκαταστάσεων. Την ίδια στιγμή, ενώ από την ίδρυσή της κατέχει μεγάλο αριθμό κληροδοτημάτων, από θεσμικής απόψεως στερείται της δυνατότητας διαχείρισής τους. Έχει ακόμη την ευθύνη τριών πανεπιστημιακών ναών, εκ των οποίων ο ένας είναι ιστορικό κτίσμα του 11^{ου} αι. στο κέντρο της Αθήνας (η γνωστή Καπνικαρέα), με ιδιαίτερες ανάγκες για συντήρηση και λειτουργία από εξειδικευμένο προσωπικό.

Έτι περισσότερο και παρά τις προτάσεις μελών ΔΕΠ για λιγότερους εισακτέους, κάθε έτος υποδέχεται όγκο φοιτητών δυσανάλογο προς τον αριθμό των μελών ΔΕΠ και των διοικητικών υπαλλήλων. Οι δε διοικητικοί υπάλληλοι αποτελούν τα γρανάζια της μηχανής του Πανεπιστημίου και είναι αυτονόητο ότι χωρίς αυτούς κανένα Ίδρυμα δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει. Πόσο μάλλον όταν π.χ. 5 υπάλληλοι έχουν την ευθύνη για 350, τουλάχιστον, νεοεισαχθέντες και περισσότερους από 1500 ενεργούς φοιτητές συνολικά, οι οποίοι καθημερινά προσέρχονται στη Γραμματεία με το φοιτητικό άγχος. Πόσες ευπρεπίστριες αναλογούν, άραγε, σε κάποιο κτήριο που εξυπηρετεί καθημερινά περισσότερα από 3000 άτομα, πόσοι ηλεκτρολόγοι, υδραυλικοί και κυρίως πόσοι φύλακες χρειάζονται για την προστασία ενός χώρου 13.000 τετρ. μ. στη μέση του δάσους της Πανεπιστημιούπολης;

Η κοινή λογική υπαγορεύει πως γνώμονα για την πρόσληψη κάθε ειδικότητας θα έπρεπε να αποτελούν οι πάγιες ανάγκες για την εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος. Χρόνια πριν, λοιπόν, η πανεπιστημιακή κοινότητα ζητούσε νέες προσλήψεις υπαλλήλων. Σταδιακά όμως οι μόνιμοι υπάλληλοι συνταξιοδοτήθηκαν και στη θέση τους, αν δεν έμεινε κενή, προσλήφθηκαν νέοι για ορισμένο χρόνο ή το έργο τους ανατέθηκε σε εργολάβους, με αποτέλεσμα εξαιτίας των μειωμένων εισφορών προς το Δημόσιο να δημιουργείται και πρόβλημα στο ασφαλιστικό σύστημα.

Όμως, εκτός από χώρο διδασκαλίας, το Πανεπιστήμιο είναι και χώρος έρευνας. Στην αποστολή του αυτή συμβάλλουν οι Βιβλιοθήκες και τα Εργαστήρια, όπου υπηρετούν εξειδικευμένοι υπάλληλοι, των οποίων το έργο και η προσφορά είναι επίσης αδιαμφισβήτητα. Στην Κεντρική Βιβλιοθήκη της Σχολής μας φυλάσσονται περί τα 120.000 βιβλία (κάποια αρχαιότερα και από τη συλλογή της Εθνικής Βιβλιοθήκης) και 425 τίτλοι επιστημονικών περιοδικών. Το προσωπικό αποτελείται

από εξειδικευμένους βιβλιοθηκονόμους, ενώ πάγιο αίτημά μας ήταν και η πρόσληψη συντηρητή για τις ανάγκες των χειρογράφων και παλαιτύπων.

Τώρα το μέλλον όλων των ερευνητικών υποδομών γίνεται αβέβαιο και μαζί με την υποχρηματοδότηση για προμήθειες και έρευνα (ήδη οι συνδρομές σε ηλεκτρονικές σειρές και περιοδικά έχουν διακοπεί) το Πανεπιστήμιο Αθηνών οδηγείται στην κατάρρευση από τη θέση στη διεθνή κατάταξη που με πολύ κόπο και θυσίες (συλλογικές και προσωπικές όλων των μελών του) κατέλαβε και, τελικά, στον αργό θάνατο. Δεν θα πρέπει να χρειάζεται να εξηγήσει κάποιος ακόμη περισσότερο την κομβική σημασία που έχει η δημόσια ανώτατη εκπαίδευση για τη δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη μιας κοινωνίας.

Για όλους τους παραπάνω λόγους συμπαραστεκόμαστε και στηρίζουμε τον αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων και δηλώνουμε παρόντες στο γενικότερο έντονο διάλογο για τη διαφύλαξη της αυτοτέλειας και της ανεξαρτησίας του δημόσιου Πανεπιστημίου.

Για το ΔΣ

Δημήτριος Ν. Μόσχος, Επίκουρος Καθηγητής Πρόεδρος
Σωτήριος Δεσπότης, Αναπληρωτής Καθηγητής Γραμματέας